

О, веди, веди нас, Боже

Вдумливо

 $\text{♩} = 69-76$

1. Сло - во Бо - же спо - ну - ка - є До най - кра - щих по - чут - тів;
2. Гор - дий бу - де вас гні - ти - ти. Крот - кий ви - ба - чить вам знов,
3. В о - ці бра - та я по - ба - чив Я - кось за - скал - ку ма - лу.

А на кривд - ни - ка че - ка - є Спра - вед - ли - вий Бо - жий гнів.
Бо він вчить - ся всіх лю - би - ти Не - за - леж - но від у - мов.
За - че - кай - но, дру - же ми - лий, Я то - бі до - по - мо - жу.

Не су - діть— вас не о - су - дять— Так У - чи - тель ра - див нам,—
Ви - ко - нан - на всіх за - ві - тів— Труд що - ден - ний і важ - кий.
Ко - ли став я роз - див - ля - тись, Влас - ний за - му - тив - ся зір -

Як ви мі - ря - е - те лю - дям, Так від - мі - ря - ють і вам.
Тиль - ки той, хто лю - бить близж - ніх По - до - ла - є шлях вузь - кий.
В се - бе я знай - шов ко - ло - ду, Біль - шу в де - кіль - ка ра - зів.

Гармонія

О, ве - ди, ве - ди нас, Бо - же, У най - кра - щий із сві - тів,

Де до Те - бе ллєть - ся ти - хий, Ша - ноб - ли - вий, вдяч - ний спів.

4. Буду я любити брата,
Як Спаситель нас учив.
Більш не стану дорікати,
Бо і сам не без гріхів.
А коли зі свого ока
Я дістав колоду ту,
Враз побачив дивне світло
І відчув любов святу.

5. Милосердя ключ і сила,
Цо веде до дивних змін.
Вибачатиму я брату,
І мені пробачить він.
Вицій прояв милосердя—
Викупна Христова кров.
Буду вчитись я у Бога
Випромінювати любов.

Слова: Елайза Р. Сноу, 1804–1887; приспів М. І. Еббі
Музика: Чарльз Девіс Тіллман, 1861–1943

Матвій 7:1–5
Алма 41:14–15